

ren i Odense, om hvis Afgang der for Tidens ikke kan være Spørgsmaal. Jeg maa forøvrigt gjøre opmærksom paa, at fra Retsstands punktet vil der dog uden Tvivl møde Hindringer for Afstæffelsen af en stor Deel af disse Refusioner, idet de ikke afhænge af Consumtionen, men af Accisen, hvilket Begreb ikke falder sammen med Begrebet om Consumtionen. Kommunen her i Staden har til Exempel en meget betydelig Indtægt, jeg troer 16,000 Rbd., af Accisen. Det er det sædvanlige i disse Forhold, at Rettighederne maae betragtes lig privat Eiendom; men hvor de ere begrundede i Lovgivningen, der ville de vistnok efterhaanden bortfalde, og dette vil blive nærmere oplyst efter den udførlige Foranstaltning, som Finantsministeren har truffen, idet han har sat sig paa det strengeste Standpunkt.

Hvad angaaer Redningsvæsenet, da finder jeg det rigtigt, at Ordet Gage ombyttes med Honorar, og har iøvrigt Intet derved at bemærke.

Hvad Spørgsmaalet angaaer om en særegen Fabrikdirektør, saa har jeg allerede udførligt udviklet mine Grunde i Anmærkningerne til Udkastet; men Udvalget har ikke alene fundet dem utilstrækkelige, men det har endogsaa omtalt Sagen, som om det blot var i enkelte Tilfælde, at Indenrigsministeren muligens behøvede denne Understøttelse. Det kan da ikke ventes, eftersom det er en Beslutning, der ogsaa blev tagen ifor, at Thinget i den Henseende skulde forandre sin Mening, og det er altsaa ikke nødvendigt, at jeg videre indlader mig herpaa; men jeg beholder naturligviis min egen Overbeviisning om, at jeg virkelig kommer til at sagne en Hjælp, som jeg har anseet fornøden. Dette kommer nu vel ikke her nærmest i Betragtning; men jeg maa dog finde mig beføiet til at gjøre den Bemærkning, naar man saaledes erklærer, at den Understøttelse, som Ministeren erklærer at behøve, kun muligviis er fornøden i enkelte Tilfælde, at dette synes at være et meget stærkt Udtryk af Udvalget, da Ministeren, som daglig har med disse Sager at gjøre, dog bedst maa føle, hvad han behøver, eller hvad han ikke behøver.

**Ordføreren:** Hvad de Bemærkninger

angaaer, som den ærede Minister har gjort, saa er det egentlig kun to Punkter, hvorom der er nogen Uenighed mellem Ministeriet og Udvalget; thi hvad det Punkt, der er opført under Nr. 4 i Betænkningen, om Godtgjørelse for Consumtion og Accise angaaer, da troer jeg ikke, at der i Virkeligheden derom finder en Uoverensstemmelse Sted. Udvalget har nemlig ganske vist troet, at en Deel af disse Godtgjørelser kunne være af privat Natur, og har kun ønsket, i næste Finantslov at maatte blive bedre oplyst desangaaende. De to Punkter, hvorom der er en større Difference, er dels det første Punkt, at der paa Budgettet skulde opføres 4 Cancellister istedetfor 4 Assistentter, og da det er en Forskjel, som ikke har nogen Indflydelse paa det Beløb, der skal udbetales, saa er selve den ærede Ministers Bemærkning kun med Hensyn til Pensionberettigelsen. Naar jeg nu seer hen til, paa hvad Maade den ærede Minister har motiveret sin Fordring i den Henseende, saa er det udelukkende derved, at han har taget Hensyn til de slette Kaar, hvori de Bedkommende for Diebliffet befinde sig. Efter de Oplysninger, der ere meddeelte, saa synes deres Kaar ganske vist ikke at være misundelsesværdige; men jeg vil tillade mig at opkaste det Spørgsmaal, om det ikke vilde være rigtigere, dersom deres Stilling er daarlig, at skaffe dem et personligt Tillæg, under den Forudsætning nemlig, at de virkelig ere stillede mere uheldige, end Embedsmænd i de andre Ministerier ellers ere det. Det forekommer mig forøvrigt rimeligt, at det er snarere forbigaaende uheldige Omstændigheder, der have bidraget til, at de ere stillede daarligere her end i de andre Ministerier, og at rimeltviis om en føie Tid deres Kaar i den Henseende vil blive bedre. Jeg troer derfor, at det er mindre heldigt for Diebliffet, paa den Maade at bøde paa disse Folks mindre gode Kaar, ved nemlig at omregulere Embedsforholdet under Ministeriet, det vil sige, indføre istedetfor de nu bestaaende normerede Poster andre Poster, som ikke findes der, og dernæst forekommer det mig, at det ikke er ganske klart, hvorledes deres Kaar kunne blive forbedrede derved, at de faae Udgang til Pension. Jeg maa tilstaae, at det, den ærede Minister i saa Hense-